ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

Ἔτος Α'-Ἀρ. 274. — Σάββατον, 18 Αὐγούστου 1918. | ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ Σ. ΑΛΙΜΠΕΡΤΗΣ Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ | Γραφεῖα: Ἀθῆναι, Ἐδουάρδου Λῶ 14.—Τηλέφ. 695.

ΔΙΑΤΙ ΜΑΧΕΤΑΙ Η ΕΛΛΑΣ

Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν Δελτίον τοῦ χθεσινοῦ φύλλου ἐξητάσθησαν γενικῶς ὁ χαρακτὴρ καὶ ἡ διπλωματικὴ σημασία τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τοῦ Ἀμερικανοῦ Γερουσιαστοῦ κ. Λόδζ, τῶν δηλώσεων, εἰς ἃς εἶχε προβῆ οὗτος ἐνώπιον τῆς στρατολογικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Γερουσίας ἐν σχέσει μὲ τοὺς ὅρους τῆς μελλούσης εἰρήνης. Σήμερον περιοριζόμεθα ν' ἀσχοληθῶμεν δι' ὀλίγων εἰς μόνην τὴν περίοδον τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Λόδζ, δι' ἧς γίνεται λόγος περὶ Ἑλλάδος καὶ τῶν ἄλλων Βαλκανικῶν Κρατῶν.

Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦ Ἀμερικανοῦ πολιτευτοῦ ἡ μέλλουσα συνθήκη διὰ τὴν εἰρήνην πρέπει νὰ ἐξασφαλίσῃ ἀκεραιότητα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀνεξαρτησίαν εἰς τὴν Σερβίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν. Ἀναγνωρίζοντες εἰς τὸν κ. Λόδζ ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν καὶ προθυμίαν πρὸς ὑπόδειξιν τῆς ὀρθοτέρας λύσεως τοῦ Βαλκανικοῦ προβλήματος, δὲν διστάζομεν ἐν τούτοις νὰ διατυπώσωμεν τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ ὑπ' αὐτοῦ ὑποδειχθεῖσα ἐν σχέσει τοὐλάχιστον πρὸς τὴν Ἑλλάδα λύσις δὲν δύναται νὰ διεκδικήσῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸ προσὸν τῆς ὀρθότητος. Προκειμένου νὰ ἐξευρεθοῦν αἱ βάσεις μιᾶς μονίμου καὶ δικαίας εἰρήνης, τυγχάνει ἀναμφισβήτητον, ὅτι ἡ πρωτίστη καὶ ἀσφαλεστάτη βάσις εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἐθνικῶν βλέψεων τῶν διαφόρων λαῶν. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ δικαιώματος τοῦ αὐτοορισμοῦ τῶν λαῶν, τοῦ δικαιώματος δηλ. τοῦ νὰ ἀποφασίζουν οὗτοι ἐλευθέρως καὶ κατ' ἰδίαν προαίρεσιν περὶ τῆς πολιτικῆς ὑποστάσεώς των καὶ τῆς ἐν τῷ δημοσίῳ διεθνεῖ δικαίῳ θέσεώς των, ἀποτελεῖ ἄρθρον πίστεως διὰ τὰς Συμμαχικὰς Κυβερνήσεις καὶ τὸ ἀγλάϊσμα τοῦ πολεμικοῦ προγράμματος αὐτῶν.

Εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο πρόγραμμα πιστεύουσα ἡ Ἑλλὰς ἀπεδύθη εἰς τὸν ἀγῶνα παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων, ἀπεδύθη δέ, ἔχουσα ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀκεραίαν τὴν συνείδησιν ὅτι δὲν ἐπετρέπετο εἰς χώραν ἀείποτε ἀγωνισθεῖσαν ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐλευθερίας νὰ καθυστερήσῃ αὐτὴ σήμερον, ὁπότε τίθεται ἐπὶ τῆς πλάστιγγος ἡ τύχη τῶν ὑψηλῶν τούτων ἰδεωδῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπιδιώκουσα διὰ τῆς ἰδίας συμβολῆς εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα τὴν εὐόδωσιν καὶ πραγμάτωσιν τῶν ἐαυτῆς ἐθνικῶν πόθων. Ἀλλ' ἐρωτᾶται ἤδη: Κατὰ πόσον διατηρεῖται ἀκέραιος ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνοτήτων καὶ κατὰ πόσον προσεγγίζει ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἐθνικῶν της πόθων, ὅταν ὡς ὅρος ἱκανοποιήσεως τῆς Ἑλλάδος τίθεται ἡ ἐπιδίωξις τῆς ἀκεραιότητος αὐτῆς; Ἐννοοῦμεν τὸν κ. Λόδζ ὁμιλοῦντα περὶ ἀνεξαρτησίας τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ρουμανίας, χωρῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καταληφθεισῶν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐννοοῦμεν αὐτὸν ἔτι περισσότερον συνηγοροῦντα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Πολωνίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Γιουγκοσλαύων καὶ τῶν ἄλλων ἀλυτρώτων ἐθνοτήτων ἐν Αὐστρίᾳ καὶ Ρωσσίᾳ. Ὁμολογοῦμεν ὅμως ὅτι ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν αὐτὸν περιορίζοντα τὴν διευθέτησιν τοῦ ἡμετέρου ζητήματος εἰς μόνην τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Ὄχι. Ἂς γνωσθῇ ἅπαξ διὰ παντός, ὅτι ἡ ἀκεραιότης δὲν εἶνε ἡ λύσις, ἥτις δύναται νὰ ἐνθουσιάσῃ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Ἡ Ἑλλὰς δὲν μάχεται ὑπὲρ τῆς ἀκεραιότητός της μόνον. Μάχεται ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεώς της, μάχεται ὑπὲρ τῆς ἀνακτήσεως τῆς ἐθνικῆς κληρονομίας. Ἐφ' ὅσον δὲ ὁ ἀγὼν τῆς Ἑλλάδος διατελεῖ ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὸ γενικὸν πρόγραμμα τῶν Συμμάχων καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀποκατάστασις τοῦ Ἑλληνισμοῦ συμβαδίζει πλήρως μετὰ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνοτήτων, φρονοῦμεν ὅτι θὰ εἶνε σκοπιμώτερον ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν νὰ γίνεται μετὰ περισσοτέρας προσοχῆς ὁ χειρισμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ζητήματος, ὁσηνδήποτε καλὴν πίστιν — καθὼς εἰς τὴν περίστασιν ταύτην — καὶ ἂν ἔχωσιν οἱ ἐπιλαμβανόμενοι τῆς ἐξετάσεώς του.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΜΗΤΕΡΑΣ

Καθὼς ἐβαδίζαμεν εἰς τὸ μονοπάτι τοῦ βουνοῦ ὑπὸ τὰς πρώτας καυστικὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, ἠκούσαμεν μίαν γυναικείαν φωνήν, ἡ ὁποία εἶπε μὲ πόνον: «Παιδιά μου, ἔχω νὰ λάβω ἕνα μῆνα γράμμα ἀπὸ τὸν γυιό μου, ποὺ εἶνε στρατιώτης. Λέτε νὰ τοῦ συνέβη τίποτε;» Ἐστράφημεν καὶ εἴδαμεν μίαν καλὴν γυναικούλαν, ὅσον καὶ καλὴν μητέρα, τῆς ὁποίας τὸ χλωμὸν πρόσωπον ὑπὸ τὴν μαύρην μανδήλαν ἦταν ἀνήσυχον, σχεδὸν τρομαγμένον. Προφανῶς τὰ λόγια της ἐξέφραζον ὅλην τὴν ψυχικήν ἀγωνίαν της.

— Ἕνα μῆνα ἔχεις, κυρά μου, νὰ λάβῃς γράμμα ἀπὸ τὸν γυιό σου; ρώτησε ἕνας ἀπὸ μᾶς, καὶ ἀνησυχεῖς;

— Ναί, παιδί μου. Ἕνα σωστὸ μῆνα, ἀπήντησε ἡ γυναικούλα τοῦ λαοῦ, μὲ τὸν τρόπον ἐκεῖνον ποὺ ἕνας ὑποφέρων ἄνθρωπος ζητεῖ παρηγορίαν, ἐνθάρρυνσιν ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους.

— Ἕνας μῆνας δὲν εἶνε τίποτε σήμερα, τῆς ἀπηντήσαμεν ὅλοι, προσπαθήσαντες νὰ τὴν παρηγορήσωμεν καὶ νὰ τὴν ἐνισχύσωμεν. Τὰ γράμματα καθυστεροῦν περισσότερον ἀκόμη ἀπὸ ἕνα μῆνα.

Κάποιο βάλσαμον ἐφάνη διαχυθὲν εἰς τὴν πονοῦσαν μητρικὴν καρδίαν ἀπὸ τὰ λόγια μας αὐτά. Ἐν τούτοις ἡ ἀνησυχία τῆς γυναικούλας δὲν ἐξηλείφθη. Εἶπε μὲ ἀνήσυχην πάντα φωνήν:

— Ναί, ἀλλὰ εἶνε ποὺ ἔφυγε ἐδῶ καὶ ἕνα μῆνα μὲ πυρετό.

— Καὶ αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ σὲ ἀνησυχῇ. Ποιὸς δὲν ἔχει πυρετὸν σήμερα; Ὅλος ὁ κόσμος.

— Ναί, τὸ ξέρω, παιδί μου, ἀλλὰ ὅταν ἔχει κανεὶς τὸ παιδί του μακρυά;

— Δίκηο ἔχεις, καλή μου γυναίκα, ἀλλὰ εἰς τὸν στρατὸν σήμερα ἔχουν λαμπρὰ νοσοκομεῖα, τοὺς καλλίτερους γιατροὺς καὶ οἱ στρατιῶται τρέφονται καλά, ἔχουν τὰς περιποιήσεις των, ποὺ δὲν τὰς ἔχομεν ἡμεῖς οἱ ἄλλοι.

— Σωστά, παιδί μου, σωστά. Ἀλλὰ ἡ καρδιὰ τῆς μάννας ἔχει φόβους. Εἶνε, βλέπεις, ποὺ ἔφυγε μὲ πυρετό. Σᾶς εὐχαριστῶ, παιδιά μου, γιὰ τὰ καλά σας λόγια.

— Ἄνθρωποι εἴμεθα, σταυρομάννα.

— Ναί, παιδί μου.

— Καὶ στὸ πανηγύρι πᾷς;

— Στὸ πανηγύρι; Ποῦ νὰ τὸ πῇ ἡ καρδιά μου. Πηγαίνω στὴ χάρι της, ποὺ γιορτάζει. Τὸ ἔχω τάμα. Πηγαίνω νὰ τῆς ἀνάψω μιὰ λαμπάδα.

Καὶ πράγματι ἡ καλὴ μητέρα δὲν ἐκρατοῦσε τίποτε ἄλλο στὰ χέρια της ἀπὸ μίαν κίτρινην λαμπάδα, τῆς ὁποίας ἡ ἄσπρη θρυαλλὶς ἔβγαινε ἀπὸ τὸ χαρτί, ποὺ ἦταν τυλιγμένη.

Τώρα μᾶς ἐχαιρέτισε καὶ ἐπροχώρησε βιαστικὴ πρὸς τὶς ἀνηφορικὲς κορδέλλες τοῦ βουνοῦ. Μίαν εὐχαρίστησιν καὶ παρηγορίαν τῆς εἶχε δώσῃ αὐτὴ ἡ συνομιλία, ἀλλὰ ἡ ζωηρὰ ἀνησυχία ἦτον πάντα ζωγραφισμένη εἰς τὸ χλωμόν της πρόσωπον, ὑπὸ τὴν μαύρην μανδήλαν.

— Στὸ καλό, κυρά μου!...

Μετ' ὀλίγον ἡ μαύρη σκιὰ ἐχάθη εἰς τὸν ἀνηφορικὸν δρόμον. Ἐβιάζετο νὰ προφθάσῃ νὰ ἀνάψῃ τὴν λαμπάδα της πρὸ τῆς ἁγίας εἰκόνος, νὰ πῇ εἰς τὴν παρηγορήτριαν τῶν πικραμένων καὶ πονεμένων μητέρων Παναγίαν τὸν μεγάλον πόνον της, νὰ τὴν παρακαλέσῃ διὰ τὸν ἀγαπημένον υἱόν της. Ἄλλοι ἄνθρωποι, ὅπως ἡμεῖς, ἀνέβαινον εἰς τὸ βουνόν, διηυθύνοντο πρὸς τὴν μονὴν ἀπὸ περιέργειαν, τέρψιν, ὑγιεινὴν ἀπόλαυσιν. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν εἶχε τὰ φτερὰ τῶν ποδιῶν τῆς καλῆς μητέρας, τὴν ψυχικὴν ταραχήν της, τὸ ἕτοιμον νὰ κυλήσῃ ἀπὸ τὰ μάτια της δάκρυ.

Ἔπειτα μίαν ὁλόκληρον ἡμέραν δὲν ἐνεθυμήθημεν τὴν καλὴν γυναίκα, τὴν πονετικὴν μητέρα. Ἕνα βουνὸ ἀπασχολεῖ τόσον τὸν ἄνθρωπον τῶν πόλεων μίαν θερινὴν ἡμέραν, λησμονεῖ μαζί μὲ τὰ δικά του βάσανα καὶ τὰ ξένα. Ἐξ ἄλλου δὲν κοπιάζει κανεὶς νὰ ἀνεβῇ εἰς ἕνα βουνὸν διὰ νὰ μελαγχολήσῃ. Μᾶς συμβαίνει ἀρκετὰ τοῦτο εἰς τὴν σκληρὰν ἡμερησίαν βιοπάλην μας. Ὅταν, μέσα εἰς τὴν ἀοριστίαν τοῦ λυκόφωτος, ἐνῷ κατεβαίναμεν πρὸς τὸν μαλακὸν κάμπον ὑπὸ τὴν βραδυνὴν γαλήνην, συνηντήθημεν ἐκ νέου πρὸς τὴν γυναικούλαν. Ἡ σκιὰ ἦταν μαυρήμερη τώρα εἰς τὸ ὀλίγον φῶς, ἀλλὰ εἰς τὸ χλωμὸν πρόσωπόν της ἐφαίνετο κάποια γλυκειὰ λάμψις. Εἶχε μίαν παρηγορίαν, μίαν ἐμπιστοσύνην, τὴν ὁποίαν τὸ πρωῒ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ τῆς δώσωμεν ἡμεῖς οἱ φλύαροι συνάνθρωποί της. Μᾶς ἐκαλησπέρισε μὲ θαρραλεώτερον τόνον εἰς τὴν φωνήν.

— Προσκύνησες, κυρά μου; τὴν ρωτήσαμε.

— Ναί, παιδιά μου. Καὶ αὐτὸ μοῦ ἔκαμε πολὺ καλό. Ἡ καρδιά μου εἶνε ἐλαφρότερη τώρα.

— Ὁ Θεὸς νὰ σὲ εὐλογῇ, σταυρομάννα.

— Εὐχαριστῶ. Καληνύχτα.

Καὶ ἐχάθη εἰς τὸ ἐπερχόμενον σκότος. Καθὼς ἐβαδίζαμεν σιωπηλοὶ τώρα, κουρασμένοι, ἕνας εἶπε βραδέως: «Ὑπάρχει κάτι ποὺ μένει ἀκόμη ἁγνὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ πίστις. Δὲν εἶνε ὡραῖον νὰ πιστεύῃ κανείς;» Δὲν ἀπαντήσαμεν, ὄχι διὰ νὰ μὴ φανῶμεν ἄπιστοι, ἀλλὰ ἀνόητοι ἴσως.

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

Ηχω της Πολεως

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αὐλή.—Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς θὰ παραστῇ μεθαύριον Κυριακὴν 11 π. μ. εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς λειτουργίας τοῦ 7ου Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου εἰς τὰ Π. Ἀνάκτορα.

— Κριθείσης ἀναγκαίας τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ παθολόγου ἰατροῦ διὰ τὸν ἀσθενοῦντα ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Σπυρίδην ἀνεχώρησεν εἰς Βόλον, κληθείς, ὁ κ. Πορτοκάλης. Ἡ κατάστασις τοῦ κ. Σπυρίδου, κατὰ νεώτερον τηλεγράφημα, τείνει πρὸς βελτίωσιν.

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑΙ

Ἀπονέμεται τὸ μετάλλιον τῆς Στρατιωτικῆς Ἀξίας εἰς τοὺς κάτωθι Ἄγγλους ἀξιωματικοὺς Στρατηγὸν Β. Ὄνσολδ, ἀντισυνταγματάρχας Π. Φ. Κόττρελλ καὶ Η. Μέθλε, ταγματάρχην Η. Ρ. Γκάρβοοδ, λοχαγοὺς Φ. Κόλκαν, Τ. Ρὰϊ καὶ Η. Βέλλ καὶ ὑπολοχαγοὺς Ι. Κίλρο, Λ. Ζάυρες, Σ. Λάρρυ καὶ Τ. Δάλζελλ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Κυριακίδης δὲν προφθάνει νὰ δέχεται ἀκροάσεις, ἰδίᾳ κατὰ τὰς μεσημβρινὰς ὥρας.

— Οἱ περισσότεροι ἐπισκέπται καταφεύγουν εἰς αὐτὸν διὰ νὰ τοῦ ὁμιλήσουν ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων.

— Τὸ τί ἐγίνετο χθὲς εἰς τὸ Στρατολογικὸν Γραφεῖον δὲν περιγράφεται.

— Πλήθη κόσμου ἐπολιόρκουν τὶς πόρτες καὶ τὰ παράθυρα ἀκόμη, διὰ νὰ πάρουν τὰ πιστοποιητικά των.

— Τὴν διανομὴν τῶν πιστοποιητικῶν ἐκτελοῦν ὁ λοχαγὸς κ. Ηριδβολος καὶ ὁ ἀνθυπασπιστὴς κ. Ποῦλος, ἐπιβλέποντος τοῦ ἰδίου διευθυντοῦ τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου κ. Θεοτόκη, ἀντισυνταγματάρχου.

— Ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν, αἵτινες κατὰ χιλιάδας ζητοῦνται, ἐτάχθησαν οἱ λοχαγοὶ κ. κ. Σταυρόπουλος, Βάος, Καστριώτης καὶ Σταματόπουλος.

ΕΡΑΝΟΙ-ΔΩΡΕΑΙ

— Ἀντιπροσωπεῖαι τῶν λαῶν Κοζάνης καὶ Φλωρίνης ἤνοιξαν ἔρανον ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως πεντήκοντα Ἑλληνίδων ὀρφανῶν τοῦ Σκρᾶ, ἀποδώσαντα ὑπερπεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν.

— Αἱ Μουσουλμανικαὶ κοινότητες Φλωρίνης καὶ Κοζάνης καὶ ἡ Ἰσραηλιτικὴ Φλωρίνης μετέσχον τοῦ ἐράνου.

— Ὁ κ. Κ. Αλιμπέρης προσέφερε δρ. 150 ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου τῶν Ἀνιάτων.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἡ σκηνὴ τοῦ τρὰμ εἰς τὸ «Πανόραμα» ἐξακολουθεῖ νὰ προκαλῇ χειροκροτήματα καὶ ἀκράτητα γέλοια τῶν θεατῶν τοῦ «Πανελληνίου».

— Ἀμίμητος εἶνε ὁ κ. Λύτρας ὁ ὁποῖος ζητεῖ «φιλί-συνέχεια» ἀπὸ τὴν εἰσπρακτόρισσαν.

— Ἐν τέλει, πρὸ τοῦ πολιορκουμένου τράμ, θεᾶται ζητῶν νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτό, ἄνθρωπος φορτωμένος μ' ἕνα μπαοῦλο.

— Ἐπακολουθεῖ ἐξωφρενικὴ σύρραξις καὶ οἱ θεαταὶ γελοῦν μὲ τὴν καρδιάν των.

— Ὁ θίασος τοῦ «Πανελληνίου» ὑπὸ τὸν κ. Σαμαρτζῆν θὰ μεταβῇ προσεχῶς εἰς Πάτρας.

— Χθὲς εἰς τὸ «Ἀθήναιον» ἐδόθη ἡ τιμητικὴ τοῦ θιασάρχου Πλέσσα, μὲ ἀρκετὸν καὶ καλὸν κόσμον.

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν θὰ διανυκτερεύσουν τὰ ἑξῆς φαρμακεῖα:

Π. Ἀλεξίου (Ἀθηνᾶς 100), Π. Δ. Γεωργιάδη (Πατρ. Ἰωακείμ), Ι. Δαμβέργη, Ἀχαρνῶν (Ἀγ. Βρύση), Π. Παναγιωτοπούλου (Πλατεῖα Μεταξουργείου), Π. Μαρινοπούλου (Πατησίων 3), Π. Μουστάκα (Ἁγίου Κωνσταντίνου), Α. Λεύρου (Σταδίου 19), Α. Βελλοπούλου (Κολοκοτρώνη 61), Ρ. Βιαγγίνη (Σπ. Τρικούπη 24), Κ. Μαρινοπούλου (Φιλελλήνων 3).

ΘΕΑΜΑΤΑ

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ, «Μέλισσα».—ΚΥΒΕΛΗΣ, «Ἡ κ. ἐφοπλιστοῦ».— ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ, «Ἡ δούκισσα τῆς Πλακεντίας».—ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ, «Τὸ νέον Πανόραμα τοῦ 1918». — ΔΙΟΝΥΣΙΑ, «Ὁ Παπαγάλος τοῦ 1918». — ΑΛΑΜΠΡΑ, «Τὰ Παναθήναια τοῦ 1918».—ΘΗΣΕΙΟΥ, «Ὁ Ἀθανάσιος Διάκος». — ΠΕΙΡΑΪΚΟΝ (Ἑλληνικὸς μουσικὸς θίασος Ἐνκελ). Ἐναρξις τὴν Τετάρτην μὲ τὴν «Δούκισσαν τοῦ Μπάλ Ταμπαρέν».

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Τὴν μεγίστην σημασίαν τῆς βιομηχανικῆς ἀναπτύξεως ἑνὸς τόπου μᾶς ἔδειξεν ἐμφανέστατα ὁ σημερινὸς πόλεμος. Ἡ μεταπολεμικὴ δὲ περίοδος ἀναντιρρήτως θὰ σημειωθῇ μὲ τεραστίαν βιομηχανικὴν κίνησιν ὅλων τῶν ἐθνῶν.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νεωτάτων ἀνακαλύψεων καὶ μεθόδων, ἰδίως εἰς τὴν χημικὴν βιομηχανίαν, διήνοιξε τόσον εὐρὺν ὁρίζοντα εἰς τὰς δυνατὰς μεταβολὰς τῆς ὕλης, διὰ τὴν προσαρμογὴν αὐτῆς εἰς τὰς ἀνάγκας μας, ὥστε μᾶς δίδει τὸ δικαίωμα νὰ θεωρήσωμεν αὐτὴν ὡς τὸν σπουδαιότατον παράγοντα τῆς ἐξελίξεως τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ ἐξέλιξις ὅμως τῆς βιομηχανίας ἰδίως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη συνεδέθη πλέον ἀδιαρρήκτως μὲ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐπιστήμης. Καὶ ὅπως τελευταῖον ὁ ἀκαδημαϊκὸς Ἀλλὲρ πάλιν ἐτόνισεν ὅτι «τὰ ἔθνη, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιστημονικὴ παραγωγὴ εἶνε ἡ περισσότερον ἔντονος καὶ ἡ καλλίτερον χρησιμοποιουμένη θὰ ἔχουν πάντοτε τὴν βιομηχανικὴν ὑπεροχήν.»

Εἰς τὸ ἐσχάτως δὲ δημοσιευθὲν τεῦχος τῆς γαλλικῆς ἑταιρείας τῆς βιομηχανικῆς χημείας, τὸ ὁποῖον πραγματεύεται περὶ τῶν προόδων τῆς χημικῆς βιομηχανίας τῆς Γερμανίας κατὰ τὸν πόλεμον, ὡς κατακλεὶς ἀναγράφεται, ὅτι τὸ πρόγραμμα τῆς γερμανικῆς χημικῆς βιομηχανίας εἶνε σήμερον: «ἡ Ἐπιστήμη ὑπὲρ πάντα». Καὶ πράγματι οἱ γερμανοὶ βιομήχανοι, διὰ γενναιοτάτων συνεισφορῶν ἀπεφάσισαν νὰ ἐνθαρρύνουν πάντα νέον καταγινόμενον μετὰ τὰς σπουδάς του, εἰς ἐπιστημονικὰς ἐρεύνας ἱδρύσαντες κατὰ τὸ τρέχον ἔτος «Τὴν ἑταιρείαν χορηγημάτων Liebig». Ἕκαστον τῶν μεγάλων ἐργοστασίων τῶν χρωστικῶν οὐσιῶν προσέφερε διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ ποσὸν τῶν 150000 μάρκων, μικρότερα δὲ σχετικῶς ποσὰ ὅλα τὰ ἄλλα ἐργοστάσια.

* * *

Ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία εὗρε τὴν ἐξαιρετικὴν περίστασιν νὰ συγκεντρώσῃ τόσον πλοῦτον κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον, βεβαίως θὰ ἀναγκασθῇ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν μεγάλην αὐτὴν βιομηχανικὴν κίνησιν καὶ κατεύθυνσιν.

Χάρις εἰς τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τοῦ Ἕλληνος καὶ τῶν παρουσιαζομένων ἐξαιρετικῶς εὐνοϊκῶν ὅρων ἡ ἐξέλιξις τῆς βιομηχανίας μας προμηνύεται εὐρυτάτη. Ὁ Ἕλλην ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ βιομηχανίας ἀκμαζούσας ὅτε ἀκόμη εὑρίσκετο ὑπὸ δουλείαν, ἀναμφιβόλως κατέχων ἄφθονα τὰ κεφάλαια καὶ εὑρίσκων τὴν κατάλληλον πρόνοιαν τῆς Πολιτείας θὰ θαυματουργήσῃ!

Ἕνα κύριον σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ δοθῇ ἐξαιρετικὴ προσοχὴ εἶνε ἡ ἐνθάρρυνσις καὶ ἡ κατεύθυνσις ἡ ὁποία θὰ δοθῇ εἰς τὴν μέλλουσαν βιομηχανίαν τῆς χώρας μας. Ἡ Πολιτεία ἐξεδήλωσε ἤδη, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρόντος πολέμου, μέγα τὸ ἐνδιαφέρον διὰ διαφόρων σημαντικῶν μέτρων. Ἵδρυσε βιομηχανικὸν τμῆμα καὶ ἐπιθεώρησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, ἵδρυσε σχολὴν χημικῶν μηχανικῶν εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον, χημικὴν σχολὴν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ἐπελήφθη μελετῶν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἑνὸς σπουδαιοτάτου πλούτου τῆς χώρας μας, τῶν ὑδατίνων δυνάμεων αὐτῆς, ἵδρυσεν ἐργαστήριον μελέτης τοῦ ὀρυκτολογικοῦ πλούτου τῆς χώρας ὡς καὶ εἰδικὸν ἐργαστήριον μελέτης ἑνὸς σημαντικοῦ διὰ τὴν χώραν μας βιομηχανικοῦ κλάδου τῶν αἰθερίων ἐλαίων. Εἶνε σειρὰ μέτρων τὰ ὁποῖα τιμοῦν τὴν κυβερνητικὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὰ ὁποῖα καταλλήλως ἐξελισσόμενα θὰ ἀποδώσουν ἄριστα ἀποτελέσματα.

* * *

Ἡ βιομηχανία καὶ ἰδίως ἡ χημικὴ ἀπαιτεῖ ἔντονον τὴν ἐπιστημονικὴν συνεργασίαν. Εἰς αὐτὴν ὀφείλονται αἱ καταπληκτικαὶ πρόοδοι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν χημικὴν βιομηχανίαν. «Τὸν θαυμασμὸν προκαλεῖ, γράφει ὁ καθηγητὴς Φλέμινγ, ἡ τελειότης τῆς ὀργανώσεως τῶν ἐργαστηρίων ἐρευνῶν, διὰ τὰ χημικὰ ἐργοστάσια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἡ ὁποία ἐπιτρέπει εἰς πολλὰς περιπτώσεις, τὴν δοκιμὴν εἰς μεγάλην κλίμακα, τῶν ἀνακαλυφθεισῶν νέων μεθόδων ἢ τελειοποιήσεων, συνάμα δὲ ἡ ἔντονος ἀπασχόλησις καὶ εἰς καθαρῶς ἐπιστημονικὰς ἐρεύνας, ἀποτελοῦσας σήμερον τὸν πρόδρομον πάσης βιομηχανικῆς ἐρεύνης.»

Τόσον πολὺ κατενοήθη εἰς τὰ μεγάλα βιομηχανικὰ κράτη ἡ σημασία τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης, ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ συνδικᾶτον τῶν ἀρτοποιῶν τῶν Παρισίων ἵδρυσεν ἐργαστήριον τοιούτων μελετῶν. Οὕτω διὰ μελετῶν γενομένων εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦτο ἐδείχθη ὅτι ἡ ἀξία τοῦ ἀλεύρου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς περιεκτικότητος αὐτοῦ εἰς γλοιτίνην, διότι αὕτη ἀντιπροσωπεύει τὰς ἀζωτούχους οὐσίας τοῦ ἀλεύρου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περιεχομένου ποσοῦ πρέπει νὰ κανονισθῇ ἡ τιμὴ τῶν ἀλεύρων, ἀκριβῶς ὅπως εἰς τὴν σακχαροποιΐαν ἡ τιμὴ τῶν τεύτλων κανονίζεται ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ περιεχομένου εἰς αὐτὰ σακχάρου. Ἐπίσης ἐγένοντο μελέται περὶ τῆς καλλιτέρας ζυμώσεως τοῦ πιτυρούχου ἄρτου καὶ δι' αὐτῶν ἀπεδείχθη ὅτι ἀρκεῖ ἡ ἁπλουστάτη ἀντικατάστασις, κατὰ τὴν ζύμωσιν, τοῦ κοινοῦ ὕδατος δι' ἀσβεστούχου τοιούτου, ὅπως παρασκευασθῇ ἄρτος πολὺ ἀνωτέρας ποιότητος.

* * *

Ἡ ἵδρυσις κατ' ἀρχὰς καὶ ἑνὸς μόνου μεγάλου βιομηχανικοῦ ἐργαστηρίου εἰς τὴν χώραν μας θὰ προσέφερε μεγίστας ὑπηρεσίας. Τὸ ἐργαστήριον τοῦτο θὰ εἶχε εὐρύτατον πρόγραμμα: Τὴν ἔρευναν τῶν πρώτων ὑλῶν τῆς χώρας μας καὶ ἰδίως ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἐξάγονται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ εἰσαχθοῦν ὑπὸ μορφὴν ἄλλων προϊόντων, τὸν ἔλεγχον τῆς ποιότητος τῶν ὑπὸ τῆς βιομηχανίας παρασκευαζομένων προϊόντων, τὴν μελέτην καυσίμων ὑλῶν καὶ τῆς καταλληλοτέρας χρησιμοποιήσεως αὐτῶν, τὴν δοκιμασίαν διαφόρων ὑλῶν καὶ μετάλλων τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τὴν βιομηχανίαν ὡς καὶ εἰς τὰ δημόσια ἔργα καὶ τέλος τὴν ἐκτέλεσιν βιομηχανικῶν ἐρευνῶν κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ ἐργαστήριον ὡς καὶ τὸν ἔλεγχον προτεινομένων νέων ἐφευρέσεων ἢ τελειοποιήσεων.

Ἡ ἵδρυσις καὶ συντήρησις ἐργαστηρίου βιομηχανικῶν μελετῶν θὰ ἀπαιτήσῃ σημαντικωτάτην δαπάνην, ἡ ὁποία ὅμως ὅσον μεγάλη καὶ ἂν εἶνε ποτὲ δὲν θὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὴν ὑλικὴν ὠφέλειαν, ἡ ὁποία θὰ προκύψῃ διὰ τὴν βιομηχανίαν τῆς χώρας μας. Τὴν δαπάνην ταύτην θὰ ἠδύνατο νὰ ἀναλάβῃ, ὄχι μόνον τὸ κράτος, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἕλληνες βιομήχανοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καὶ τὸ μεγαλείτερον συμφέρον διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ βιομηχανικοῦ τούτου ἐργαστηρίου.

Ἡ παροῦσα στιγμὴ εἶνε ἴσως ἀκατάλληλος διὰ τὴν οἰκοδόμησιν καὶ τὴν ἐγκατάστασιν ἐργαστηρίων, ἕνεκα τῆς δυσκολίας τῶν μεταφορῶν. Ἀπὸ τώρα ὅμως πρέπει νὰ ληφθῇ φροντὶς πρὸς ὅσον τὸ δυνατὸν τελειοτέραν μελέτην τῆς ὀργανώσεως τοῦ ἱδρυθησομένου βιομηχανικοῦ ἐργαστηρίου ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαιτουμένων πόρων, διὰ νὰ μᾶς εὕρῃ ἡ μεταπολεμικὴ περίοδος ἑτοίμους.

Δ. Ε. ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

[5ον ἔτος, 27η ἡμέρα]

Η ΣΥΜΜΑΧΙΚΗ ΠΡΟΕΛΑΣΙΣ

ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΝΟΥΑΓΙΟΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17 Αὐγούστου

Καθ' ὅλην την διάρκειαν τῆς χθές, ἡ μάχη ἐξηκολούθησε μετὰ σφοδρότητος εἰς τὰς νέας γερμανικὰς γραμμάς. Πανταχοῦ οἱ Σύμμαχοι, προελαύνοντες, ἐσημείωσαν νέας σημαντικὰς προόδους.

Οἱ Γάλλοι, κυκλώσαντες ἀπὸ τῆς προχθὲς ἤδη τὸ Νουαγιόν, ἐκυρίευσαν χθὲς μετὰ πεισματώδη ἀγῶνα, τὴν πόλιν, καὶ νῦν βαδίζουν πρὸς τὴν ὀροσειράν, ἡ ὁποία ἐκτείνεται πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ Σαὶν-Κάντεν μεταξὺ τῶν ὁδῶν ἀπὸ Νουαγιὸν εἰς Χὰμ καὶ Σωνύ.

Νοτιώτερον οἱ Γάλλοι κατώρθωσαν νὰ διαβοῦν τὸν Ἐλλέτ, παραπόταμον τοῦ Οὐάζ καὶ νὰ θέσουν πόδα ἐπὶ τοῦ ὀροπεδίου τοῦ Κουσὺ-Λέ-Σατώ, εὑρισκομένου πρὸς τὰ ΝΔ τῆς πόλεως Λὰν καὶ εἰς τὸ δυτικὸν ἄκρον τῆς περιφήμου Ὁδοῦ τῶν Κυριῶν.

Διὰ τῶν προόδων των τούτων οἱ Γάλλοι φέρουν εἰς ἔτι ἀκρισφαλεστέραν θέσιν τὸ γερμανικὸν μέτωπον, πέραν τοῦ Βὲλ καὶ τοῦ Αἲν.

Ἀφ' ἑτέρου, οἱ Ἄγγλοι ἐξηκολούθησαν τὴν προέλασίν των ἑκατέρωθεν τοῦ Σόμ, προχωροῦντες πέραν τῆς γραμμῆς Χίδεμπουργ πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς τὰ ΝΑ τοῦ Ἀρρὰς, παρὰ τὴν ἄκαρπον γερμανικὴν ἀντίδρασιν.

Οἱ Γερμανοί, συνεπείᾳ τῆς βρεττανικῆς πιέσεως, ἠναγκάσθησαν νὰ προβοῦν εἰς νέαν ὑποχώρησιν νοτίως τοῦ Σόμ, ἐκκενώσαντες ὁλόκληρον τὸ ἔδαφος, τὸ ὁποῖον εἶχον κυριεύσῃ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς ἐφετεινῆς ἐπιθέσεώς των.

Πιστεύεται ὅτι, κατόπιν τῆς νέας ταύτης ὑποχωρήσεως, οἱ Γερμανοὶ θ' ἀναγκασθοῦν νὰ ἐγκαταλείψουν ὁλόκληρον τὸν δακτύλιον τοῦ Σόμ, πρὸ τῆς Περὸν ὡς καὶ τὴν πόλιν ταύτην.

Τέλος οἱ Νεοζηλανδοί, οἱ ὁποῖοι εἶχον ὑπερβῇ τὴν Μπαπώμ, προελάσαντες ἑκατέρωθεν καὶ πέραν τῆς πόλεως εἰσῆλθον χθὲς εἰς αὐτήν, ἐκλιπόντος παντὸς φόβου περὶ ἐνδεχομένης ὑπονομεύσεως τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Γερμανῶν πρὸς καταστροφὴν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων.

Γαλλικὰ ἀνακοινωθέντα

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17 Αὐγούστου

Ἀπογευματινὸν ἀνακοινωθὲν τῆς χθές: Βομβαρδισμὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Σόμ. Πλεῖστοι ἐχθρικοὶ αἰφνιδιασμοὶ ἐν Λορραίνῃ οὐδὲν ἐπέτυχον ἀποτέλεσμα. Οἱ Γάλλοι ἐνήργησαν δύο ἐπιδρομὰς εἰς τὰς γερμανικὰς γραμμὰς ἐν Καμπανίᾳ, ἀποκομίσαντες 15 αἰχμαλώτους.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17 Αὐγούστου

Ἑσπερινὸν ἀνακοινωθὲν τῆς χθές: Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, ἡ προέλασις τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων ἐξηκολούθησεν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Διώρυγος τοῦ Βορρᾶ, φθάσαντα εἰς ὁλόκληρον τὸ μῆκος αὐτῆς, ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Κατινὺ καὶ τοῦ Σερμαίζ. Οἱ Γάλλοι κατέλαβον τὸ δάσος Κενουᾶ πρὸς τὰ ΒΑ τοῦ Ἐκιουβιλλὼ καὶ τοῦ Μπωραίν.

Νοτιώτερον ἡ μάχη προσέλαβε χαρακτῆρα ζωηρᾶς λύσσης. Οἱ Γάλλοι ἐκυρίευσαν τὸ Νουαγιὸν κατόπιν κραταιοῦ ἀγῶνος καὶ προήλασαν μέχρι τῶν νοτίων παρυφῶν τοῦ Ἀπλενκούρ. Πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Νουαγιόν, οἱ Γάλλοι ἔθεσαν πόδα ἐπὶ τῶν νοτίων κλιτύων τοῦ ὄρους Σαὶν-Συμεὼν κ' ἐκυρίευσαν τὸ Λανδριμὸν καὶ τὸ Μορλενκούρ, συλλαβόντες πολλὰς ἑκατοντάδας αἰχμαλώτων.

Μεταξὺ Οὐὰζ καὶ Αἲν τὰ γαλλικὰ στρατεύματα κατώρθωσαν νὰ διαβοῦν τὸν ποταμὸν Αἰλέτ, εἰς πλεῖστα σημεῖα πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς νότον τοῦ Σάν, παρὰ τὴν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν προβληθεῖσαν ἀντίστασιν. Τὸ Γκινὺ καὶ τὸ Πὸν-Σαὶν-Μὰρ εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν Γάλλων.

Ἀγγλικὸν ἀνακοινωθέν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17 Αὐγούστου

Πρωϊνὸν ἀνακοινωθὲν τῆς χθές: Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός, τὰ στρατεύματά μας ἐξηκολούθησαν τὴν προέλασίν των ἑκατέρωθεν τοῦ Σόμ, ὡς καὶ παρὰ τὴν Φονταὶν-Λὲ-Κρουαζίγ.

Ἡ νὺξ ὑπῆρξε σχετικῶς ἤρεμος ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς μάχης.

Εἰς τὸν τομέα τοῦ Σκάρπ ὁ ἐχθρὸς ἐνήργησε σφοδρὰς ἀντεπιθέσεις τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς τὰ ΝΑ τοῦ Βὶξ-ἂν-Ἀρτουά, πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Μπονερὸ καὶ παρὰ τὴν Γκαβρέλ. Αἱ ἀντεπιθέσεις αὗται ἀπεκρούσθησαν κατόπιν ζωηρᾶς μάχης. Ὁ ἐχθρὸς ὑπέστη βαρείας ἀπωλείας.

Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν αἰχμαλώτων τῶν συλληφθέντων ἀπὸ τῆς 8)21 μέχρι τῆς 16)29 Αὐγούστου ἀνέρχονται εἰς 26,000. Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἐκυριεύσαμεν 100 πυροβόλα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17 Αὐγούστου

Ἑσπερινὸν ἀνακοινωθὲν τῆς χθές. — Ἡ νικηφόρος ἐπίθεσις, ἣν ἐνεργοῦν ἀπὸ τῆς 8 Αὐγούστου (ν. ἡ.) ἡ τετάρτη, τρίτη καὶ πέμπτη βρεττανικὴ στρατιά, κατέστησαν ἀδύνατον εἰς τὸν ἐχθρὸν νὰ κρατήσῃ τὰς θέσεις του ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ πεδίου τῆς μάχης τοῦ Σόμ.

Ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ μετώπου ἀπὸ Μπαπὼμ μέχρι πρὸς νότον, οἱ Γερμανοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν μετὰ μεγάλων ἀπωλειῶν εἰς αἰχμαλώτους, πυροβόλα καὶ ὑλικόν, ὡς καὶ εἰς νεκροὺς καὶ τραυματίας, τὸ ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἡ κατάληψις ἐστοίχισεν εἰς αὐτοὺς τόσον ἀκριβὰ κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον.

Ἐφθάσαμεν ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὄχθης τοῦ Σόμ, πρὸ τοῦ Μπραί. Ἡ γενικὴ γραμμή μας ἐπροχώρησεν εἰς Κόμπλ, Μορβάλ, Μπαλανκοὺρ καὶ Φρεμικούρ. Σφοδραὶ μάχαι συνήφθησαν, κατὰ τὴν διάρκειαν ὁλοκλήρου τῆς ἡμέρας. Τὸ ἐχθρικὸν πεζικόν, ἀποπειρώμενον ν' ἀναχαιτίσῃ τὴν προέλασίν μας, ὑπέστη τεραστίας ἀπωλείας. Τὴν πρωΐαν, τὰ νεοζηλανδικὰ στρατεύματα κατέλαβον τὴν Μπαπώμ.

Τὰ στρατεύματά μας συνῆψαν πεισματώδεις μάχας ἐπὶ τοῦ μετώπου Βρωκούρ, Ἐκοὺ-σὺρ-Μὰν καὶ Ἀνδεκοὺρ-Λὲ-Κανικούρ, προελάσαντα καὶ συλλαβόντα μέγαν ἀριθμὸν αἰχμαλώτων. Πρὸς βορρᾶν τοῦ Σκάρπ, τὰ στρατεύματά μας κατώρθωσαν νὰ ἀνακτήσουν τὸν λόφον τοῦ Γκρήνλανδ τὸν ὁποῖον ὁ ἐχθρὸς εἶχε καταλάβῃ τὴν 14)27 Αὐγούστου.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας ἐκερδίσαμεν ἔδαφος ἑκατέρωθεν τοῦ Λάϊ, πρὸς βορρᾶν τοῦ Μπετὸν καὶ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ δάσους τῆς Νιέπ.

ΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 17 Αὐγούστου

Συμμαχικὸν ἀνακοινωθέν: Ζωηρὰ δρᾶσις πυροβολικοῦ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ μετώπου, ἰδίως σφοδρὰ δυτικῶς τοῦ Ἀξιοῦ. Ἡ βρεττανικὴ ἀεροπορία ἐβομβάρδισε τὰς ἐχθρικὰς κατασκηνώσεις ΒΑ τῆς Δοϊράνης.

Ἑλληνικὸν ἀνακοινωθέν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 17 Αὐγούστου

Μέτωπον Ἀξιοῦ: Ἡ κατάστασις ἀμετάβλητος. Μέτωπον Στρυμόνος: Οὐδὲν ἀξιοσημείωτον.

Βουλγαρικὸν ἀνακοινωθέν.

ΣΟΦΙΑ, 17 Αὐγούστου (ραδιοτηλεγραφικῶς)

Παρὰ τὸ Μοναστήριον εἰς πλεῖστα σημεῖα τῆς καμπῆς τοῦ Ἐριγῶνος, Α. τοῦ Δοβροπόλιε ἡ δρᾶσις τοῦ πυροβολικοῦ ἀμφοτέρωθεν ηὐξήθη ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. Ἀπὸ τῆς Χούμας μέχρι τοῦ Ἀξιοῦ ἡ δρᾶσις τοῦ πυρὸς ηὐξάνει. Ἀπόσπασμα ἐπιθέσεως ἑλληνικὸν ἐπειράθη νὰ πλησιάσῃ τὰ χαρακώματά μας Ν. τῆς Χούμας.

Ἀγγλικοὶ λόχοι πεζικοῦ εἰς πολλὰ κύματα ἐπετέθησαν συνεχῶς καὶ κατόπιν ἰσχυρᾶς προπαρασκευῆς πυροβολικοῦ κατὰ τῶν προκεχωρημένων θέσεών μας παρὰ τὸ Ἀλτσὰκ Μαχαλὲ καὶ τὸ χωρίον Σέχοβο.

ΚΥΡΙΟΣ, κυρία καὶ δετὲς τέκνον ζητοῦν ἐν ἢ δύο δωμάτια μετ' ἐπίπλων εἰς κεντρικὴν θέσιν. Ἀπευθυντέον Λογιστήριον «Πολιτείας»,

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον περιτετοιχισμένον ἐκ πήχεων 4,500 εἰς θέσιν Γοῦβα παρὰ τῷ Παγκράτι. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Λογιστηρίῳ τῆς «Πολιτείας».

Τραπεζικὸς ὑπάλληλος, μὴ στρατεύσιμος, διαθέτει ὥρας πρὸς τήρησιν λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἀλληλογραφίας Γραφείου. Γράψατε τάχιστα Χ. Γ. Ε. Ἑρμοῦ 170.

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ δόντια παλαιὰ ἄχρηστα, λευκὰ ἢ χρυσᾶ. Πληροφορίαι κατάστημα κ. Θερμίδου, Σταδίου 51.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΦΡΟΥΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Διακήρυξις πλειοδοτικῶν δημοπρασιῶν

1) Τὴν 24ην Αὐγούστου 1918, ὥραν 11—12 π. μ., προσφοραὶ τιμῶν διὰ τὰ δέρματα τῶν θνησκόντων κτηνῶν τοῦ Κέντρου Ἱππωνείας Ἀθηνῶν, ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἐπιμελητείας Φρουρᾶς Ἀθηνῶν (Φρουραρχεῖον 3ος ὄροφος), ὅπου εἶνε ἐκτεθειμένοι καὶ οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας.

2) Τὴν 26ην Αὐγούστου 1918, ὥραν 11—12 π. μ., ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν.

α) Ἐκποίησις 1000 ὀκάδων περίπου ἀκαθάρτων ἀλεύρων καὶ 700 ὀκ. ψυχίων ἄρτου τοῦ Στρατ. Ἀρτοποιείου Ἀθηνῶν.

β) Ἐκποίησις τῆς κόπρου τοῦ ἐμπέδου μεταγωγικοῦ τάγματος.

γ) Ἐκποίησις τῆς κόπρου τοῦ 1)14 Σ)τος Κρητῶν.

Διὰ πλείονας πληροφορίας παρὰ τῷ Ταμείῳ Φρουρᾶς Ἀθηνῶν (ὁδὸς Κηφισσίας ἀρ. 51).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Αὐγούστου 1918.

Ὁ ταμίας

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΡΔΑΜΙΤΣΗΣ

Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΜΕΤΑΞΑ

λειτουργοῦσα ἀδείᾳ καὶ ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, ἔχει εἰδικὸν κτίριον, τέλειον οἰκοτροφεῖον καὶ πολυάριθμον καὶ ἄριστον προσωπικόν. Ὁδὸς Μέρλιν, ἔναντι τοῦ Ἀνακτορικοῦ Κήπου. *Κανονισμὸς* πέμπεται τῷ αἰτοῦντι.

ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΑΤΜΠΛΟΪΑ "MUMBRU,,

Τὸ ἀτμόπλοιον

"DOMINGO MUMBRU,,

ἀναχωρεῖ κατ' αὐτὰς δεχόμενον ἐμπορεύματα ἐκ **Πειραιῶς - Βόλου - Πατρῶν διὰ Νεάπολιν καὶ Νέαν Ὑόρκην.**

Πρὸς ἐξασφάλισιν χώρου ἀπευθυντέον παρὰ τῷ Γενικῷ Πράκτορι τῆς Ἑταιρίας

κ. ΧΡΗΣΤΩ Γ. ΜΠΑΖΙΩΤΗ

Ἐν Πειραιεῖ (Πλατεῖα Καραϊσκάκη)

Ἀριθ. τηλεφώνου 413

ΕΝ ΒΟΛΩ ΣΤΑΜΟΝ ΑΞΕΛΟΝ

Υ.Γ. Ἕνεκεν πληθώρας αἰτήσεων πρὸς ἐξασφάλισιν χώρου δηλοῦται ὅτι οὐδεμία αἴτησις θέλει ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐὰν δὲν συνοδεύεται μὲ ἀνάλογον προκαταβολήν.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, Γαλλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ Ἑλλήνων ἦτο δικαιότατον μέτρον τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν πατρίδα τῶν ἔξω Ἑλλήνων εἶνε ὑπὲρ ποτε ἄλλοτε ἢ τώρα ἐπιτακτικαί, διότι πρόκειται περὶ τοῦ ἱερωτέρου ἀγῶνος τοῦ Ἔθνους, πρέπει δὲ νὰ μὴ καθυστερήσῃ οὐδεὶς εἰς τὸ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του. Θὰ ἦτο ὅμως σκόπιμον διὰ τὴν ταχυτέραν καὶ ἀπρόσκοπτον διεκπεραίωσιν τῶν στρατολογικῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα θὰ προκύψουν νὰ ἐνισχυθοῦν τὰ διάφορα προξενικὰ κέντρα μὲ εἰδικὰς στρατολογικὰς ὑπηρεσίας διότι ὅπως εἶνε εὐνόητον οἱ Πρόξενοι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γνωρίζουν τοὺς στρατολογικοὺς νόμους. Καίτοι φρονοῦμεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του τὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος, καλὸν εἶνε νὰ ληφθῇ τὸ ταχύτερον μία ἀπόφασις περὶ τῆς ἐνισχύσεως τῶν προξενείων διὰ τῶν εἰδικῶν στρατολόγων.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ συμπολιτῶν πρὸς τὴν «Πολιτείαν» συνιστοῦν νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὸ λάδι διότι πρόκειται πάλιν νὰ ἐκλείψῃ τοῦτο. Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐπισιτισμοῦ ἔχει λάβῃ τὰ μέτρα του ὥστε νὰ ὑπάρξῃ ἐπαρκὲς λάδι εἰς τὴν ἀγορὰν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, διότι μετὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ κρέατος καὶ τοῦ βουτύρου, ὡς μόνη τροφὴ διὰ τοὺς συμπολίτας ἔχει ἀπομείνῃ τὸ λάδι.

ΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ἐν Πειραιεῖ καταστήματα, κουρεῖα, καφενεῖα, μαγειρεῖα, ἀρτοποιεῖα κλπ. ἐργάζονται ὑπάλληλοι πάσχοντες ἀπὸ διάφορα στηθικὰ καὶ δερματικὰ νοσήματα καὶ ἄλλα, ἤτοι φυματίωσιν, ἐκζέματα, ψωρίασιν, τραχώματα καὶ τὰ παρόμοια. Συνεπείᾳ τούτου καὶ πρὸς πρόληψιν τοῦ κινδύνου τῆς μεταδόσεως τῶν νοσημάτων, ὑπεβλήθη ἔκθεσις εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας ὑπὸ τοῦ ἀστυϊάτρου κ. Ἀλ. Χαϊμαντᾶ, δι' ἧς ἐπιζητεῖται νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ μοναδικὴ ἐν Ἀθήναις Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τῆς ἐν γένει ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν εἰς κοινὰ κέντρα ἐργαζομένων. Καλλίτερον ἐν τούτοις καὶ πρακτικώτερον θὰ ἦτο, ἐὰν συνιστᾶτο καὶ ἐν Πειραιεῖ μόνιμος Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὰ τοιαῦτα ζητήματα, καθ' ὅσον ἡ μία καὶ μόνη δὲν ἐπαρκεῖ δι' ἀμφοτέρας τὰς πόλεις, ἀριθμούσας ἐν συνόλῳ ὑπὲρ τὰς 500 χιλιάδας κατοίκων καὶ ἐν ἀναλογίᾳ ὑπὲρ τὰς 50 χιλιάδας δημόσια κέντρα.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ πρὸς τὴν «Πολιτείαν» τονίζουν τὴν ἀνάγκην, ὅπως δοθῇ μία παράτασις διὰ τὰς ἀνανεώσεις τῶν ἐγγραφῶν τῶν στρατευθέντων φοιτητῶν καὶ μὴ λαβόντων ἀναστολήν, πρόκειται δὲ περὶ τῶν ἐγγραφέντων μετὰ τὸ 1915. Διὰ νομοθετικοῦ Διατάγματος ἐπετράπη ἡ ἀτελὴς ἐγγραφὴ τῶν στρατευθέντων καὶ διὰ τὸ ἔτος 1916, 1917, ἀλλ' ἡ προθεσμία ἔληξε τὴν 30 Ἰουνίου χωρὶς ἡ βραχεῖα προθεσμία νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τῶν σωματαρχῶν. Διὰ τοῦτο εἶνε δικαία μία γενικὴ παράτασις τῶν ἀνανεώσεων διὰ τὰ ἔτη 1916—1917 καὶ 1917—1918 τῶν στρατευθέντων φοιτητῶν καὶ μὴ λαβόντων ἀναστολήν. Πρέπει ὅμως ἡ παράτασις νὰ γνωστοποιηθῇ διὰ τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας θὰ σπεύσῃ νὰ κανονίσῃ τὸ τόσον ἐνδιαφέρον ζήτημα τῶν στρατευθέντων φοιτητῶν.

ΕΙΝΕ ἀπαραίτητον ἡ ἀστυνομία νὰ κάμῃ μίαν αἰφνιδιαστικὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὰ διάφορα ἐξοχικὰ ἑστιατόρια καὶ ζυθοπωλεῖα. Προχθὲς παρασυρθεὶς μέχρι τοῦ «Μέτς» ἀπὸ τὰς ὑποσχέσεις ἑνὸς δροσεροῦ ἀπογεύματος κάποιος συμπολίτης ὑπεχρεώθη νὰ πληρώσῃ δι' ἕνα μικρὸ κουτὶ ἀστακοῦ ἀποσυντεθειμένου καὶ μὴ φαγωθέντος ἑπομένως δραχμὰς ὀκτὼ (8). Εἰς τὰς διαμαρτυρίας τοῦ ἀγαθοῦ συμπολίτου, ἐδόθη παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου ἡ ἀπάντησις, ὅτι «ἂν δὲν τοῦ ἀρέσῃ, ἂς μὴ ξαναπατήσῃ!» Τί λέγει ἡ ἀστυνομία;

Ἡ κ. Ξένη ζητεῖ θέσιν ὡς οἰκονόμος παρὰ κύριον γνωρίζουσα τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἰταλικήν.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ Γ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ Γ. ΦΟΥΓΚ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἄνω Νοσοκομείου ἔχει ἀνάγκην ἑνὸς πρώτου μαγείρου, ἑνὸς τραπεζιέρη καὶ ἑνὸς νεαροῦ ὑπηρέτου. Οἱ βουλόμενοι ἀπευθυντέον εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Ἀθηνῶν 4—5 μ. μ.

Ὅλοι πρέπει νὰ ἀποκτήσετε τὸ Ἑλληνογαλλικὸν καὶ Γαλλοελληνικὸν λεξικὸν τοῦ Συνταγματάρχου ΗΠΙΤΗ

Ὁ μαθητής, ὁ φοιτητής, ὁ ἐπιστήμων, ὁ ἄνθρωπος τέλος τῶν γραμμάτων, διὰ τῶν λεξικῶν αὐτῶν, τῶν τελειοτέρων, ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκδοθέντων, θὰ εὕρῃ τὴν λέξιν ποὺ τοῦ χρειάζεται, εἰς ὅλας της τὰς ἀποχρώσεις θὰ ἐκμάθῃ τόσον τὴν Ἑλληνικὴν ὅσον καὶ τὴν Γαλλικήν, θὰ πλουτισθῇ φιλολογικῶς, ἐπιστημονικῶς, ἐγκυκλοπαιδικῶς.

Διὰ τοὺς δυναμένους νὰ προσκομίσουν ἀξιόπιστον ἐγγύησιν τὰ ΛΕΞΙΚΑ ΗΠΙΤΗ πωλοῦνται καὶ μὲ δόσεις. Πληροφορίαι παρὰ τῷ λογιστηρίῳ τῆς «Πολιτείας.»

ΝΕΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ

Ταχυτάτη θεραπεία ἐκζεμάτων (μαγιασίλια) τῶν πλέον ἐπιμόνων, δι' ἰδίας μεθόδου ὅλων τῶν δερματικῶν, εἰς τὸ ἰατρεῖον Ε. ΔΑΓΚΛΑΡΗ, ὁδὸς Προαστείου 15. Ἐνέσεις ΝΕΟ-606 καὶ ὑδραργύρου. Ἄνευ ἐγχειρήσεως τὰς κακοηθεστέρας αἱμορροΐδας ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Θαυματουργὸς ἀντιβλεννορροϊκὴ μέθοδος διὰ τὰς πλέον χρονίας περιπτώσεις ἀπηλπισμένων ἀσθενῶν.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία μὲ τοὺς ἔξω.

...τοῦ κόμματος τούτου μεταδιδο-